

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/ KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 46 0 Mal 099628 22 Gž

Novi Travnik, 31.08.2022. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija: Alme Islamović, kao predsjednice vijeća, Nijaza Krnjić i Stane Imamović, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja F. E. sin S. iz G.V.-U., ..., zastupan po punomoćniku Duvnjak Mesudu, advokatu iz Bugojna, protiv tužene Dionično društvo „CESTE“ d.d. Mostar, ulica Ante Starčevića bb, zastupana po punomoćniku M. M., zaposlenik tužene, radi naknade štete vrijednost spora 3.100,00 KM, odlučujući o žalbi i dopuni žalbe tužene izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 Mal 099628 20 Mal od 15.10.2021. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 31.08.2022. godine, donijelo je slijedeću:

PRESUDU

Žalba i dopuna žalbe se odbija kao neosnovana i potvrđuje presuda Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 Mal 099628 20 Mal od 15.10.2021. godine.

Obrazloženje

Presudom prvostepenog suda odlučeno je slijedeće:

OBAVEZUJE se tuženi Dioničko Društvo „CESTE“ d.d. Mostar, Ulica Ante Starčevića bb Mostar, da tužitelju F. E. sinu S. isplati ukupan iznos od 5.230,25 KM, na ime naknade materijalne štete, sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana nastanka štete tj. dana 12.07.2019. godine, pa do konačne isplate, sve u roku od 30 dana pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Obavezuje se tuženi da tužitelju nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.332,80 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana presuđenja pa do konačne isplate.

Protiv navedene presude tuženik je blagovremeno izjavio žalbu zbog pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi se navodi da sud nije ispravno primijenio materijalno pravo jer ne postoji odgovornost tužene za predmetnu štetu. U nastavku žalbe daju se detaljni razlozi za podnošenje iste. Na kraju žalbe se predlaže da drugostepeni sud uvaži žalbene razloge i donese odluku kao u prijedlogu, odnosno da preinači prvostepenu odluku i tužitelja u cijelosti odbije sa tužbenim zahtjevom, te ga obaveže na naknadu troškova postupka, a eventualno da predmet uputi prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Tuženi je blagovremeno izjavio dopunu žalbe u kojoj navodi da sud nije mogao utvrditi odgovornost tuženog bez provedenog saobraćajnog vještačenja koje bi bilo

jedino mjerodavan način utvrđivanja osnova tužbenog zahtjeva, odnosno jedini način uzroka nastanka i toka nezgode. Na kraju se predlaže kao u žalbi.

U blagovremenom odgovoru tužitelja na žalbu tuženog se predlaže da drugostepeni sud odbije žalbu kao neosnovanu i potvrdi prvostepenu presudu.

Nakon što je drugostepeni sud ispitao pobijanu presudu u granicama razloga iznesenih u žalbi i po službenoj dužnosti shodno članu 221. Zakona o parničnom postupku („Službene novine F BiH“ br. 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), donio je odluku kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Žalba i dopuna žalbe nije osnovana.

Iz spisa, osporene presude, pa i žalbe, proizilazi da su parnične stranke pred sudom u skladu sa članom 7. stav 1. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH izvele dokaze koje su smatrale bitnim za odlučivanje u ovoj pravnoj stvari, a koji su decidno navedeni u obrazloženju presude.

Cijeneći izvedene dokaze slobodnom ocjenom u skladu sa članom 8. i 123. stav 2. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH prvostepeni sud je utvrdio činjenično stanje.

Iz istog proizilazi da se dana 12.07.2019. godine oko 19,40 sati na magistralnom putu M 16.2 Općina Gornji Vakuf-Uskoplje dogodila saobraćajna nezgoda u kojoj je učestvovao tužitelj sa svojim putničkim motornim vozilom Reno Megan na način što se na lijevoj strani navedene putne dionice nalazio odron/kamen koje tužitelj nije mogao izbjeći, te je svojim vozilom ostvario kontakt sa odronjenim kamenom i na taj način oštetio svoje vozilo, odnosno za tužitelja nastupila materijalna šteta.

Navedene činjenice nisu sporne među parničnim strankama.

Među parničnim strankama sporno je da li je osnovan istaknuti prigovor nedostatka pasivne legitimacije na strani tuženog, kao i osnov i visina materijalne štete.

Radi razjašnjenja naprijed navedenih spornih činjenica prvostepeni sud je cijenio izvedene dokaze i donio odluku kao u izreci prvostepene presude. Ovo iz razloga što prvostepeni sud zauzima pravilan stav da je neosnovan prigovor pasivne legitimacije istaknut od strane tuženog. Sud pravilno nalazi da u ovoj pravnoj stvari postoji odgovornost tužene kojoj je povjereno održavanje cesta na ovom dijelu puta, jer je tužena kao preduzeće kojem je povjereno održavanje cesta kritične zgrade nije održavala, na navedenom dijelu ceste se nije mogao odvijati saobraćaj na siguran i neometan način. Ta odgovornost tužene proizilazi iz materijalnog prava i to člana 2., 8. i 51. Zakona o cestama u Federaciji BiH („Službene novine Federacije BiH“ broj: 12/10 i 16/10). Isto tako prvostepeni sud se pravilno pozvao na član 30. Pravilnika o održavanju javnih cesta („Službene novine Federacije BiH“ broj: 69/10) kojim je propisano da čišćenje kolovoza podrazumijeva uklanjanje materijalna odrona, pojedinačnog kamenja, masnih mrlja, blata, smeća i drugih materijala i predmeta koji ugrožavaju sigurnost saobraćaja, koji poslovi se obavljaju kontinuirano ili najkasnije osam sati po saznanju. Prema tome, tuženoj je povjereno održavanje predmetne ceste jer to proizilazi iz stanja spisa, provedenih dokaza, gdje je tužena i kažnjena u

sudskom postupku za neodržavanje predmetne ceste na dijelu gdje se desila saobraćajna nezgoda. Tužena nije dokazala suprotno niti je predložila dokaze kojima bi dokazala da je osnovan prigovor pasivne legitimacije. Stoga je pravilno postupio prvostepeni sud kada je odbio prigovor pasivne legitimacije istaknut od strane tužene kao neosnovan.

Odlučujući o osnovu i visini tužbenog zahtjeva ovaj sud nalazi da je prvostepeni sud pravilno postupio kada je našao da ne postoji odgovornost tužitelja za nastanak predmetne saobraćajne nezgode. Tuženi u dopuni žalbe predlaže novi dokaz i to vještačenje po vještaku saobraćajne struke, ali takav žalbeni navod je neosnovan jer se prema članu 207. Zakona o parničnom postupku u žalbi ne mogu iznositi nove činjenice i predlagati novi dokazi, osim ako žalitelj pruži dokaze da ih bez svoje krivnje nije mogao iznijeti odnosno predložiti do zaključenja glavne rasprave, a što žalitelj nije učinio. Visina materijalne štete je pravilno utvrđena i pri tome je sud cijenio nalaz i mišljenje vještaka mašinske struke, čiji nalaz je u cijelosti prihvatio i poklonio mu vjeru. Iz svega naprijed navedenog proizilazi da je žalba i dopuna žalbe neosnovana, pa je ovaj sud istu kao takvu odbio.

Kako ne postoje razlozi na koje se u žalbi ukazuje, kao ni razlozi na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, to je drugostepeni sud žalbu odbio kao neosnovanu i potvrdio prvostepenu presudu, a na osnovu člana 226. Zakona o parničnom postupku.

Predsjednica vijeća
Alma Islamović,sr.